

Tid	Hvem/hva	Innhold
Stikk 1 ep 2 erstatte 00:00-00:32	Kristin /Intro	<i>En enkel måte å lykkes med det grønne skiftet på ville kanskje vært om vi hadde stoppet helt med all fossil energi. Så hvorfor gjør ikke Equinor som det danske energiselskapet, Ørsted, og kvitter seg med oljen og gassen, og satser fullt på fornybar? I de neste to episodene av denne podcastserien fra Equinor møter vi bærekraftdirektør i Equinor, Bjørn Otto Sverdrup, og konsernsjef i Sintef, Alexandra Bech Gjørv. Det de skal snakke om er: hvorfor slutter vi ikke bare med olje og gass – og hvordan ser egentlig det grønne skiftet ut fra Nordsjøen?</i>
Stikk 2 ep 2 erstatte 00:33-00:59	Kristin	<i>Først, Alexandra Bech Gjørv, du er jo konsernssjef i forskningsinstituttet Sintef. Du er tidligere leder av ny energi-satsningen i det som både het Statoil og Hydro, og du var medlem av klimaomstillingsutvalget som leverte sin rapport i fjor høst. Du har en lang industrikarriere, og har sittet i mange styrer og utvalg, herunder 22. juli-kommisjonen. Velkommen.</i>
01:00 – 01:01	Alexandra	Tusen takk skal du ha.
01:02 – 1:24	Kristin og Bjørn Otto	K: Og velkommen til deg også, Bjørn Otto Sverdrup. BO: Takk skal du ha. K: Du er bærekraftdirektør i Equinor. Og så er du påtroppende styreleder i noe som heter OGCI, Oil & Gas Climate Initiative. BO: Det er riktig K: Og så var du òg med i 22. juli-kommisjonen. Dere kjenner hverandre fra flere sammenhenger.
1:28 – 1:32	Alexandra	Ja, vi jobbet med viktige ting da, og jeg synes vi jobber med viktige ting nå.
1:33 – 2:16	Kristin	<i>Dere står jo begge i organisasjoner som nå, vil jeg tro, kjenner at det grønne skiftet er i gang. Og vi hopper litt tilbake i tid. Fordi for noen år siden var det to store nordiske olje- og gasselskaper som begge skiftet navn. Det ene var det danske olje- og naturgasselskapet Dong, og det andre var norske Statoil. Statoil ble selvfølgelig til Equinor og Dong skiftet navn til Ørsted – som samtidig kvittet seg med veldig mye av olje- og gass-satsningen sin, og satset fullt på fornybar. Så Bjørn Otto. Equinor sier at dere har en ambisjon om å ta en ledende rolle i det grønne skiftet - hvorfor gjør ikke Equinor det samme som Ørsted?</i>

2:17 – 3:20	Bjørn Otto	<p>Først vil jeg bare si at historien med Ørsted er ganske utrolig. For de var Dong, så skiftet de navn og nå er de faktisk verdt mer enn Equinor på børsen. Men jeg tror startstedet er veldig ulikt for de to selskapene. Danmark hadde lite oljeproduksjon, og norsk sokkel er veldig stort også i internasjonal sammenheng. Samtidig er det riktig å si at også Equinor er også i ferd med å bli ett av verdens største selskap innenfor havvind. Samtidig er det også sånn at etterspørselen etter olje og gass i verden fortsatt er stor. Men over tid vil produksjonen gå ned. Og det er nesten en liten hemmelighet, men oljeproduksjonen i Norge er faktisk allerede halvert fra toppen. Så det som jeg tror er viktig i diskusjonen, er å si at det ikke er spørsmål om å skru av eller fortsette som før, men det er en del nyanser i mellom her: Hvordan utvikler vi norsk sokkel best mulig, også for å være tilpasset grønn omstilling?</p>
Stikk 3 ep 2 (nytt)	Kristin	<p><i>Sintef jobber med forskning på teknologi som kan brukes i industri, næringsliv og samfunnet ellers. Og går man inn på nettsidene deres nå, så ser man jo nesten alle nyheter dere legger ut, handler om løsninger som på en eller annen måte er knyttet til grønn omstilling, lavere utslipp og bærekraft. Hva tenker du om spørsmålet: hvorfor vi ikke bare kutter ut oljen og gassen?</i></p>
3:21 – 4:40	Alexandra	<p>Vi vedtok for to år siden i styret vårt at FNs bærekraftsmål skal være styrende for forskningsvirksomheten vår. Da var det noen som sa: hvordan kan Sintef fortsette å jobbe med oljeindustrien når vi har vedtatt at vi skal ha bærekraftsmålene som førende? Det måtte vi ta skikkelig på alvor og gå ordentlig inn i. Jeg var med i dette klimaomstillingsutvalget og det var veldig lærerikt. Da snakket vi med forskere av alle avskygninger av politikk. Det du ser er at det er en enorm transisjon. Energi er så sentralt i alt vi gjør, og det er fortsatt utrolig mye fossil energi, selv om man jobber på spreng for å få til fornybare løsninger. Jeg så at EU har anslått at man bare i EU trenger 270 milliarder euro, nesten 2700 milliarder kroner, investert hvert år til 2030. Det er enorm skute som skal snus. Og alle scenarier fra klimapanelet legger jo til grunn at uansett er olje og gass med oss en god stund til. Så vår konklusjon i Sintef, etter å ha grublet oss igjennom dette, er at vi</p>

		må kunne være med å støtte så skånsom som mulig olje- og gassproduksjon, gjennom den transisjonen mot en én og en halv grads-scenario.
4:41 – 5:27	Bjørn Otto	All olje og gass, over tid, alle fossile ting, må bort dersom det har utslipp ved seg. Over tid er det det vi må få til. Det er lettere å si enn faktisk å gjøre. Fordi verden er så avhengig av det. Derfor vil det måtte ta noe tid. Vi skal selvsagt være veldig utålmodige på at den overgangen går, men å slutte med alt i dag vil mørklagt Europa. Det ville gjort at all varehandel stanset opp, ville gjort at gjødselproduksjonen i verden ville forsvunnet. Det er veldig mange ting. Så det riktige bildet er å tenke omkring en overgang. Og da er jeg enig i at man skal være utålmodig på «går den overgangen fort nok?».
Stikk 4 ep 2 erstatte 5:28-5:44	Kristin	<i>Ja, går det fort nok? Mange vil nok være uenige i det. Og ett spørsmål som stadig kommer opp – er om man skal fortsette å lete etter olje og gass. For en ting er jo å produsere den oljen og gassen man allerede har funnet – men trenger man den oljen som man ennå ikke har funnet?</i>
5:45 – 6:19	Alexandra	Norsk oljeproduksjon faller jo veldig raskt. Men det er noen konklusjoner som jeg har blitt overbevist over, og det er at det er mye olje og gass som vi ikke kommer til å trenge. Og det må da heller ikke jobbe med å utvinne. Sånn sett sier vi i Sintef at det å støtte oljeproduksjonen rundt den infrastrukturen vi har, det er en bærekraftig og fornuftig ting som vi må stå like rakrygget rundt som å produsere solenergi. Men hvis det kommer store prosjekter knyttet til en helt ny infrastruktur i helt nye regioner, så må vi tenke oss veldig grundig om før vi sier ja til å jobbe med det.
6:20 – 7:25	Bjørn Otto	Jeg tror det er veldig få i Norge som snakker om å stenge ned de store feltene på norsk sokkel i dag. For de er veldig lønnsomme, solide, de vil være der så lenge det er et marked. Som Alexandra nevnte nå, skal vi lete mindre rett og slett etter å finne olje og gass? Og det er en veldig sentral problemstilling som vi i Equinor også har tenkt mye på. Da tror jeg det er riktig å si at vi kommer til å fokusere mer på å lete etter nye ting for å utnytte de plattformene vi har i dag, og kanskje noe mindre over tid i helt nye områder, der det ikke finnes noen olje- og gassplattformer eller infrastruktur i dag. Og det er en tilpasning som dels skjer på grunn av økonomi, dels på sannsynligheten for å gjøre funn, for vi har

		hatt mange skuffelser på det, og så er det hensyn til klima og framtidig etterspørsel.
Stikk 5 ep 2 erstatte 7:25 – 7:48	Kristin	<i>På engelsk så snakker man om the energy transition, men på norsk har vi kalt det det grønne skiftet. Men hva vil egentlig det grønne skiftet si når det kommer til både produksjon og forbruk av energi? Hva tenker dere om dette, Bjørn Otto og Alexandra?</i>
7:49 – 8:40	Bjørn Otto	Jeg liker ordet «det grønne skiftet». Fordi det har en slags menneskelighet ved seg, og så går det veldig tydelig fram at det tross alt dreier seg om både klimaet på kloden vår, men også naturen. Men det er klart at det grønne skiftet krever at veldig mye skal gjøres annerledes. Det betyr at over tid skal alt elektrifiseres og all bruk av fossil energi skal bort. Og hvis du lukker øynene og tenker - se på alle bilene i verden, alle båtene og alle fly i verden, nesten alle maskiner, all industri, komfyr, mat, emballasje, alt dette har olje ved seg. Så hvordan skal vi greie det? Og det kommer til å kreve veldig mange nye løsninger.
8:41 – 9:54	Alexandra	Og det er spennende, for det har noe med fantasi å gjøre. Noen har dårlig fantasi på å tenke at wow – man kan ikke bare skru av og på som en bryter. De har ikke innsikt i hvor stor verden egentlig er. Og det er ofte litt uerfarenhet. Men så er det mange erfarne som er så låst i sine tankemønstre at de ikke ser for seg muligheten av noe endret. Og jeg har en aha-opplevelse i livet mitt. I 2005 hadde jeg jobbet en del med klima, men jeg begynte å jobbe med hvordan å skape ny virksomhet på ny energi, og jeg sa til mine sjefer i Hydro: sol er superviktig og det kommer til å bli svært. Og så engasjerte vi masse konsulenter fra verdens beste analysebyråer. En av dem sa: bare glem det. «Solar energy is the Gucci renewable». Det er Gucci fornybar. Det er bare egnet til å pynte seg med for å se bra ut, og det kommer ikke til å få noen praktisk betydning i det hele tatt. Det sa en topp anerkjent konsulent i 2005. Og nå, 15–16 år senere, er sol den største og viktigste drivkraften for det grønne skiftet. Så å ikke låse seg i tankemønstre er utrolig viktig.
9:55 – 10:19	Alexandra	Det synes jeg er veldig gøy med å være leder for et stort forskningsinstitutt, da heier du på en måte på alle hestene. Du prøver å få alle de gode hestene til å ri så fort som mulig, for det er i konkurranse mellom løsninger og konseptkonkurranse at du får

		den raske forbedringstakten som verden trenger. Sånn sett tror jeg det er farlig å låse seg til at én løsning er den beste.
10:20 – 10:42	Bjørn Otto	Du vet det de sier, Alexandra, det er bare én ting som er vanskeligere enn å utvikle en ny idé. Det er nemlig å bli kvitt den gamle du har. Å få den ut av hodet. Jeg tror du er inne på noe der. Det må vi alle jobbe med, å greie å se med friske øyne på det som ligger foran oss.
10:43 – 11:29	Bjørn Otto	Og det er det som egentlig er utfordringen som vi i Equinor stiller oss hele tiden. Hvis du er så stor, greier du egentlig å være rask nok til å omstille deg? Greier du å ha det entreprenørskapet og den drivkraften til å bevege deg mye raskere og komme opp med helt nye idéer? Og det er nok juryen ute på. Men det er noe vi må jobbe veldig mye med. Den nye sjefen vår, Anders Opedal, har vært tydelig på det. Og nå gjør han en stor endring i organisasjonen. Jeg tror en av de tingene som jeg ønsker å frem er mer av den spiriten til å få se nye løsninger.
Stikk 6 ep 2 erstatte 11:29-11:47	Kristin	<i>Equinor er bare ett av mange energiselskaper som står i møte med det grønne skiftet. Og Bjørn Otto, skal snart begynne i en ny jobb der ikke bare Norges utslipp fra olje- og gassindustrien er tema – men verdens. Hvor er det du skal begynne å jobbe, og hva skal du gjøre der, Bjørn Otto? Hva blir din nye hverdag?</i>
11:48 – 12:46	Bjørn Otto	Det er noe som heter Oil & Gas Climate Initiative. Det er OGCI. Kjernen er at tolv av verdens største olje- og gasselskaper gikk sammen før Parisavtalen og sier: vi har lyst på en ambisiøs avtale. Vi har lyst til å jobbe med klima. Denne gruppa består av både Equinor, men også av Shell, Total og BP. Men også det kinesiske selskapet CNPC, Saudi-Aramco, altså Saudi-Arabia sitt selskap, men også Exxon og Chevron. Så de selskapene her utgjør til sammen 30 prosent av verdens olje- og gassproduksjon. Det er en vanvittig viktig gruppe. Og det er en gruppe som er ledet av konsernsjefene i disse selskapene, som møtes jevnlig og formålet er rett og slett: kan vi gjøre mer raskere på klima enn det vi har gjort før?
12:47 – 13:01	Kristin	<i>Har du tro på at det er en reell vilje i denne type selskaper? Det er giganter vi snakker om. Og som vi har vært litt inne på i dag, så har det jo gått ganske sakte tidligere.</i>

13:02 – 13:56	Bjørn Otto	<p>Hadde du spurt meg for fem år siden, så hadde jeg sagt litt usikker. Det er vanvittige ting som har skjedd på klima. For fem år siden var det ganske vanskelig å jobbe med klima i Equinor. Nå er det fullt trøkk på det i hele organisasjonen. Jeg tror du må være klar over at energiomstillingen, eller det grønne skiftet, er en eksistensiell trussel for disse selskapene. Og det er helt sentralt i hvordan du framtidig skal forme fremtiden i selskapene. Det er viktig. Men enkelt er det ikke fordi det er kontroversielt og ubehagelig. Men jeg er ganske sikker på at over tid, så kommer flere og flere selskaper til å jobbe enda mer aggressivt med klima. Og disse selskapene kan gjøre et stort bidrag hvis vi får det til.</p>
Stikk 7 ep 2 erstatte 13:57 – 14:24	Kristin	<p><i>Norsk olje og gassindustri har forandret seg mye de siste årene. Men som vi har hørt i denne episoden, så vil et reelt grønt skifte innebære at nesten alle utslipp av klimagasser, må bort. Hva betyr egentlig det for framtida til norsk olje og gassindustri? Hva slags plass har den egentlig i det grønne skiftet? Hør del 2 av samtalen mellom Alexandra og Bjørn Otto om en uke! Takk for at du hørte på.</i></p>